



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně: S. L.
bytem x

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne x č.j. x

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná změnila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. x ze dne 23. 10. 2019 a to tak, že podle ust. § 56 odst. 1 písm. e) a ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, se žalobkyni snižuje od 10. 11. 2019 výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 5 797 Kč měsíčně. Dále bylo stanoveno, že podle nařízení vlády č. 260/2019 Sb. se od lednové splátky důchodu v roce 2020 zvyšuje procentní výměra invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně na 2 810 Kč měsíčně, základní výměra invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně na 3 490 Kč měsíčně, celkem náleží 6 300 Kč měsíčně.
2. Prvoinstančním rozhodnutím byl žalobkyni podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. odňat od 10. 11. 2019 invalidní důchod. Podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 4. 10. 2019 již žalobkyně nebyla invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 10 %. V rámci řízení o námitkách bylo lékařem České správy sociálního zabezpečení konstatováno, že posudkový závěr lékaře Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 4. 10. 2019 nelze potvrdit, neboť žalobkyně je od 4. 10. 2019 invalidní pro invaliditu prvního stupně. Žalovaná pak ve svém žalobou napadeném rozhodnutí konstatovala, že vzhledem k tomu, že invalidní důchod lze snížit až po uplynutí období, za které již byl vyplacen, byla výše důchodu snížena na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně až od 10. 11. 2019, do tohoto data pobírala žalobkyně invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně..
3. V žalobě žalobkyně požádala o přezkum napadeného rozhodnutí žalované s tím, že ve skutečnosti její aktuální zdravotní stav je takový, že vedle konstantního brnění koneček prstů především na levé noze, tak pokaždé po 20 minutách sezení, chůze nebo stání se okamžitě dostaví neustálá vystřelující bolest přes levou zadní stranu stehna do koneček prstů, která je tak nesnesitelná, že ji musí žalobkyně neustále řešit prášky na bolest. Zatím jí bohužel nikdo nedokázal pomoci od této stále trvající bolesti, při které je nemožné se dlouhodobě soustředit a tedy i pracovat. Měla za to, že jí měla být přiznána invalidita třetího stupně.
4. Ve vyjádření k žalobě žalovaná mimo jiné navrhla důkaz posudkem u příslušné posudkové komise MPSV ČR.
5. Pokud jde o věc samotnou správní spis pak obsahuje pro danou věc mimo jiné tyto podstatné dokumenty: rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 23. 10. 2019 č.j. R - 23. 10. 2019 - 43/905 611 1669, námitky žalobkyně, žalobou napadené rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 1. 2020 č.j. RN-905 611 1669-315-VK. V soudním spise se pak nachází posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 24. 9. 2020, ev.č.: SZ/2020/1118-PH-10.
6. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobkyně požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 24. 9. 2020 bylo zjištěno, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona

č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %.

7. Při jednání konaném dne 23. 11. 2020 žalobkyně setrvala na svých závěrech a stanoviscích uvedených v žalobě, žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
8. Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba není důvodná.
9. Soud posoudil předmětnou věc takto:
10. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvýše o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
11. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občana pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
12. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobce nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. Posudková komise zasedajíc v řádném složení za přítomnosti dalšího lékaře, odbornost: fyziatrie a rehabilitační lékařství mimo jiné uvedla, že: „Nyní 30-letá žena, absolventka výtvarné školy s maturitou, před přiznáním invalidního důchodu (ID ve III.-stupni pobírala od 18.4.2016) pracovala jako asistentka. Dne 4. 10. 2019 provádí posudkový lékař PSSZ Praha 4 plánovanou kontrolní lékařskou prohlídku invalidity se závěrem, že nejde již o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) citovaného zákona, nejde ani o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) cit. zákona, ani nejde o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 10%. Den zániku invalidity stanoven na 4. 10. 2019. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 2, písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Na základě tohoto posudkového hodnocení vydala ČSSZ dne 23. 10. 2019 rozhodnutí, kterým od 10. 11. 2019 odnímá invalidní důchod. Do tohoto

rozhodnutí uplatnila účastnice řízení v zákonné lhůtě dne 5. 11. 2019 námitky. Dne 10. 12. 2019 provádí posudková lékařka ČSSZ posudek o invaliditě v řízení o námitkách se závěrem, dle kterého nejde již o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) citovaného zákona, nejde ani o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) cit. zákona, jde o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona.

Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 35%. Datum změny stupně invalidity stanoven na 4. 10. 2019. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení, uvedené v kapitole XIII, odd. E, pol. 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.

Posuzovaná byla do komise přizvána, ale bez omluvy se k jednání nedostavila. Byla posouzena na podkladě dostačující zdravotní dokumentace.

Po stránce interní anamnéza negativní, s ničím se neléčí, pouze trpí na opakované záněty dolních močových cest.

Jedná se o pacientku s vrozeným vadným zakřivením páteře v terénu malformovaných obratlů. Zdá ji pobolívala již od dětství, nejprve zvažována operace, poté zvolen konzervativní postup, cca od počátku roku 2013 došlo ke zhoršení bolestí, pocit mrtvění a mravenčení levé dolní končetiny, po vyšetření v květnu 2013 referována výrazná bederní rotoskolioza, navržena operace, která byla uskutečněna 3.7.2013.

U posuzované s vrozenou deformitou páteře, trvající i po operativním zákroku, s nutností korekce skoliozy, s poruchou segmentace a formace, reziduální postižení páteře již trvalého charakteru nedovoluje delší statickou zátěž.

Co se týká posouzení na první instanci, byla v Kapitole XIII, odd. E (dorzopatie a spondylopatie) adekvátně pro dané postižení zvolena položka 2, jejíž náplní jsou vrozené deformity páteře, ovšem vzhledem k náročnosti neurochirurgické operace a charakteru stávajících subjektivních příznaků, mezi které patří i byt jen lehké zánikové změny na dolních končetinách, dané samotným operačním zákrokem, kdy došlo k poranění některých struktur, ale nejedná se o postižení kořenové, protože k výhřezu ploténky v operované zpevněné oblasti ani dojít nemůže, zařazení do položky 2a) představuje posudkové podhodnocení páteřového postižení. V námitkovém řízení zjištěná invalidita v prvním stupni je adekvátní zjištěnému postižení, stav byl hodnocen jako středně těžké funkční postižení páteře (dle položky 1c, kde volbou bodového středu bylo dosaženo 35%), ovšem takto byla opominuta etiologie postižení.

PK MPSV hodnotí vrozenou těžkou rotoskoliozu páteře v terénu páteřové malformace se stavem po neurochirurgickém zákroku s dosažením jen částečného efektu takto:

Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení, uvedené v kapitole XIII, odd. E, pol. 2b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 40-50%, s volbou dolní hranice bodového

rozmezí 40 %, ovšem s vědomím, že se jedná o posouzení maximalistické, kterým bylo vyhověno i vzhledem k dobrozdání odborných lékařů (ortoped a neurolog aktuálně), kteří invalidní důchod doporučují.

Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.

K datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb.

Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%.

13. Z posudku posudková komise MPSV ze dne 24. 9. 2020 vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %.
14. Posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 24. 9. 2020 považuje soud za posudek úplný, přesvědčivý a celistvý. O správnosti a úplnosti stanovené diagnózy onemocnění žalobkyně, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně proto není žádných pochyb.
15. Soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti neshledal námitky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
16. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, žalované nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. listopadu 2020

JUDr. Marcela Rousková v.r.
samosoudkyně